

کسی که از مردم تشکر نکند، شکر خداوند را نیز نکرده است

کیفر کفران نعمت، تنها گرفتن نعمت نیست، بلکه حتی گاهی نعمت سلب نمی‌شود، ولی به صورت نعمت و استدرج در می‌آید تا شخص، کم‌کم سقوط کند.

کیفر کفران نعمت، تنها گرفتن نعمت نیست، بلکه حتی گاهی نعمت سلب نمی‌شود، ولی به صورت نعمت و استدرج در می‌آید تا شخص، کم‌کم سقوط کند.

خبرگزاری مهر-گروه دین و اندیشه: خداوند متعال دین اسلام را برای هدایت انسان‌ها فرستاده و هر آنچه را برای رسیدن به بالاترین قله فضیلت بدان نیازمندند برایشان تبیین فرموده است. در طرح ملی زندگی با آیه، هر روز ماه مبارک رمضان، مهمان یک آیه از آیات کلام وحی خواهیم بود. تفسیر و تلاش برای فهم قرآن کریم از زمان پیامبر اعظم (ص) تا به امروز ادامه داشته است و جاودانگی قرآن سبب می‌شود تا تفسیر آن کتاب در هر عصر و زمانی ادامه یابد؛ چرا که آیات قرآن، مهم‌ترین و نخستین منبع برای فهم دین به شمار می‌روند. مهم‌ترین ویژگی تفسیری که در ادامه، آن را مشاهده می‌کنید، کوشش در تبیین بعد هدایتی قرآن، یعنی هدف اصلی نزول است: «هُدًى لِّلنَّاسِ». در این تفسیر فقط به کشف معنا و ذکر پاره‌ای الفاظ و عبارات تفسیری صرف بسنده نمی‌شود؛ بلکه آنها درآمدی برای تبیین ابعاد هدایتی کلام خداوند قرار داده شده و مخاطب را از معبر لفظ به معنا و از معبر معنا به بلندای هدایت قرآن، سوق می‌دهد.

طرح زندگی با آیه‌ها درصدد است که عموم مردم را با مفاهیم آیات منتخب بیش از پیش آشنا کند و خبرگزاری مهر در مجموعه مطالب «زندگی با آیه‌ها» به صورت تفصیلی و تصویری با بیان استاد محمدعلی انصاری مفسر قرآن کریم، تفسیر این آیات مبارکه را تقدیم نگاه مخاطبان می‌کند.

سوره ابراهیم آیه ۷

وَاذْ تَأْتِنُ رَبِّكَمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

و [نیز یاد کنید] هنگامی‌را که پروردگارتان اعلام کرد که اگر سپاس‌گزاری کنید، قطعاً [نعمت] خود را بر شما می‌افزایم، و اگر ناسپاسی کنید، بی‌تردید عذابم سخت است.

نکته‌ها

این آیه، مهم‌ترین و صریح‌ترین آیه قرآن در مورد شکر نعمت و یا کفران آن است، که بعد از آیه‌ی مربوط به نعمت آزادی و تشکیل حکومت الهی، به رهبری حضرت موسی مطرح شده است و این، رمز آن است که حکومت الهی و رهبر آسمانی مهم‌ترین نعمت هاست، و اگر شکرگزاری نشود خداوند مردم ناسپاس را به عذاب شدیدی گرفتار می‌کند.

شکر نعمت مراحل دارد:

الف: شکر قلبی که انسان همه‌ی نعمت‌ها را از خداوند بداند.

ب: شکر زبانی، نظیر گفتن «الْحَمْدُ لِلَّهِ».

ج: شکر عملی که با انجام عبادات و صرف کردن عمر و اموال در مسیر رضای خدا و خدمت به مردم به دست می‌آید.

امام صادق علیه السلام فرمود: شکر نعمت، دوری از گناه است و نیز فرمود: شکر آن است که انسان نعمت را از خدا بداند (نه از زیرکی و علم و عقل و تلاش خود یا دیگران) و به آنچه خدا به او داده راضی باشد و نعمت‌های الهی را وسیله‌ی گناه قرار ندهد، شکر واقعی آن است که انسان نعمت خدا را در مسیر خدا قرار دهد.

در حدیث می‌خوانیم که خداوند به موسی وحی کرد: حقّ شکر مرا بجا آور. موسی گفت: این کار امکان ندارد، زیرا هر کلمه‌ی شکر نیز شکر دیگری لازم دارد. وحی آمد: همین اقرار تو و این که می‌دانی هر چه هست از من است، بهترین شکر من است.

به گفته‌ی روایات، کسی که از مردم تشکر نکند از خدا نیز تشکر نکرده است. «من لم يشكر المنعم من المخلوقين لم يشكر الله».

اگر نعمت خدا را در مسیر غیر حق مصرف کنیم، کفران نعمت و زمینه کفر است. «لَئِنْ كَفَرْتُمْ»، «بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا» «۱» کسانی که نعمت خدا را به کفر تبدیل کردند. پیام‌ها

۱- ستّ خداوند بر آن است که شکر را وسیله‌ی ازدیاد نعمت قرار داده و این ستّ را قاطعانه اعلام کرده است. «تَأْتِنُ رَبِّكَمْ»

۲- خدا برای تربیت ما، شکر را لازم کرد نه آنکه خود محتاج شکر باشد. «رَبِّكُمْ»

۳- با شکر، نه تنها نعمت های خداوند بر ما زیاد می شود، بلکه خود ما نیز رشد پیدا می کنیم، زیاد می شویم و بالا می رویم. «لَأُزِيدَنَّكُمْ»

۴- کیفر کفران نعمت، تنها گرفتن نعمت نیست، بلکه حتی گاهی نعمت سلب نمی شود، ولی به صورت نعمت و استدرج در می آید تا شخص، کم کم سقوط کند. «لَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ»